

آشنای آسمان

خطاطی ناگفته و اسنادی منتشر نشده از محمدتقی انصاریان خوانساری

درباره عالم ربانی و مفسر عالیقدر قرآن

آیت الله علامه حاج سید محمد حسین طباطبائی
الشیرازی
قدس سرّه

آشنای آسمان (یادنامه علامه آیت‌الله حاج سید محمد حسین طباطبائی) / تهیه و تنظیم محمد تقی انصاریان خوانساری.

قم : انصاریان ، ۱۳۹۳

۲۹۶ ص. : مصور.

ISBN: 978-964-219-430-8

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیبا

۱- طباطبائی، سید محمد حسین، ۱۲۸۱ - ۱۲۶۰ -- یادنامه‌ها

۲- مجتهدان و علماء ایران - سرگذشت‌نامه

الف. انصاریان خوانساری، محمد تقی، ۱۳۲۵ -

ب. عنوان

۲۹۷/۹۹۸

شماره کتابشناسی ملی: ۳۵۳۹۲۴۴

BP۵۵/۲ ط/۲

۱۳۹۳

آشنای آسمان

عالیم ربانی و مفسر عالیقدر قرآن

آیت الله علامه حاج سید محمد حسین طباطبائی

تهیه و تنظیم: محمد تقی انصاریان خوانساری

ناشر: انتشارات انصاریان

چاپ اول: ۱۳۹۳ - ۱۴۳۵ - ۲۰۱۴

چاپ دوم: ۱۳۹۹ - ۱۴۴۱ - ۲۰۲۰

چاپخانه: نگین

شمارگان: ۱۰۰۰ جلد

تعداد صفحات: ۲۹۶ ص.

قطع: وزیری

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۲۱۹-۴۳۰-۸

انتشارات انصاریان

قم - جمهوری اسلامی ایران

خیابان شهدا - کوچه ۲۲ - ص. پ ۱۸۷

تلفن: ۰۳۷۷۴۲۶۴۷ - ۰۹۸ ۲۵ ۳۷۷۴۱۷۴۴

پست الکترونیک: Int_ansarian@yahoo.com

www.ansariyan.ir

فهرست

۱۵	مقدمه
۱۷	خود نوشته علامه
۲۱	۱- دیدار علامه طباطبائی با علامه محمدجواد مغنية
۲۳	۲- دیدار با علامه طباطبائی پس از بازگشت از مشهد مقدس
۲۵	۳- کرامات و معجزاتی از حضرت امام رضا <small>علیه السلام</small> که علامه طباطبائی نقل می فرمودند. .
۲۸	۴- بازدید علامه طباطبائی از اصفهان
۳۱	۵- پرسش و پاسخ و شرح مختصری از آیت الله ممدوحی
۳۲	امیر المؤمنین <small>علیه السلام</small> و شناخت خدا به خدا
۳۳	امیر المؤمنین <small>علیه السلام</small> و دیدن خدا در همه چیز
۳۴	علم غیب پیامبر <small>علیه السلام</small>
۳۵	علم غیب ائمه <small>علیهم السلام</small>
۳۶	شک در خدا شک در عالم است.....
۳۶	حقیقت خواب
۳۷	چرایی تکرار داستان حضرت موسی <small>علیه السلام</small> در قرآن
۳۸	خلاصه متن اصلی پرسش و پاسخ از محضر علامه طباطبائی <small>جهان</small>
۴۹	۶- یادی از «المیزان»
۵۳	تصویر نامه عده‌ای از علماء

مکتوب نامه عده‌ای از علماء	۵۴
تقریظ آیت‌الله شریعتمداری	۵۶
مکتوب نامه تقریظ بر المیزان از آیت‌الله شریعتمداری	۵۸
قدرتانی در حاشیه یادی از المیزان	۶۲
- ملاقات و گفتگویی جالب با علامه طباطبائی	۶۴
- از لابه‌لای خاطرات	۶۶
دقائق ملکوتی	۶۶
عبای زیرانداز	۶۶
جلسه پس از ذکر توسل	۶۷
خاطره‌ای دیگر:	۶۷
تقوای فکری	۶۸
چشمان پر فروغ	۶۹
- می‌شود از من نپرسید	۷۱
حکایت چاپ کتاب شیعه در اسلام به زبان انگلیسی	۷۱
- خاطره‌ای دیگر در محضر علامه طباطبائی	۷۴
من آیت‌الله بروجردی را حاکم شرع می‌دانم	۷۴
- آشنایی با خاندان علامه	۷۷
- خدا را فراموش نکن	۷۹
بیوتات ماندگار	۷۹
- دیدار تازه در بزرگداشت	۸۱

۱۴- با آیت‌الله نجفی همدانی در خانه علامه ۸۳
۱۵- مخاطب شناس دانشجویان ۸۴
۱۶- زیبا از هر زوایه ۸۶
۱۷- یادی از یادنامه ۸۷
دوست و همکار ارجمند جناب حاج علی آقا وافی ۸۸
• صد سال اگر با صد زبان مدحت سرایم ۸۸
۱۸- قطب‌نمای استعدادیاب ۹۱
۱۹- شنیده‌هایی از علامه طباطبائی ۹۳
داستان اول ۹۳
• هدایت در عالم بزرخ ۹۳
داستان دوم ۹۴
• هدایت با پرسش از مخصوص علیهم السلام ۹۵
• مناظره علامه فقید آیت‌الله سید محمد باقر در چهای با عالم سنی ۹۶
۲۰- آیت‌الله حاج سید موسی شبیری زنجانی ۱۰۲
یادآوری عمامه به علامه ۱۰۲
۲۱- خاطرات شنیده شده از دیگران راجع به علامه طباطبائی ۱۰۴
۱. همراهی شهید مطهری با علامه ۱۰۴
۲. آیت‌الله جوادی آملی ۱۰۶
• شیعه در اسلام و قرآن در اسلام ۱۰۶
۳. آیت‌الله ابراهیم امینی ۱۰۷

• گریه علامه در سوگ همسر.....	۱۰۷.....
• مرحوم روزبه و کراماتی از اهل بیت	۱۰۸.....
• بشارت عبدالباقي از مرحوم قاضی	۱۰۹.....
• شهادت، مقام صعود اعمال.....	۱۱۰.....
• رویای حضور علامه در باغی بزرگ	۱۱۱.....
۴. آیت الله حاج سید مهدی ابن الرضا.....	۱۱۴.....
• تأسیس حوزه با سرمایه ۳۰ ریالی	۱۱۶.....
• نوید علامه به تأسیس حوزه ولی عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف	۱۱۷.....
• درخواست از امام رضا و دیدن علامه	۱۱۸.....
۵. آیت الله محمد تقی مصباح زندی	۱۲۱.....
• شنیده‌ها از لابه‌لای یادداشتها، فرموده‌های آیت الله مصباح	۱۲۲.....
۶. انس علامه با آیت الله بهجت	۱۲۴.....
• خاطراتی از حجت‌الاسلام والمسلمین حاج شیخ علی آقا بهجت	۱۲۴.....
• اهداء پول زیارت به استاد	۱۲۶.....
• جایگاه عقلانیت در سلوک علامه	۱۲۷.....
• امام جماعت اهل معنا	۱۲۸.....
• برپایی روضه هفتگی در خانه	۱۲۸.....
• آگاهی علامه از احوالات	۱۲۹.....
• احوالات مرحوم نائینی	۱۳۰.....
• خداحافظی علامه با نجف اشرف	۱۳۰.....

۱۳۱.....	• آیت‌الله بهجت و آیت‌الله خامنه‌ای
۱۳۲.....	• علامه، زنده کننده نام آقای قاضی
۱۳۳.....	۷. مجله وزین مکتب اسلام
۱۳۴.....	علامه طباطبائی
۱۳۵.....	• تبیین آزادی تکوینی با آزادی تشریعی
۱۳۵.....	آیت‌الله مکارم شیرازی
۱۳۵.....	• اهداء کلید انتخابگری به محققان
۱۳۶.....	آیت‌الله سبحانی
۱۳۶.....	• استاد سه مکتب فلسفی
۱۳۷.....	• کارهای تحقیق پیرامون فلسفه اسلامی
۱۳۸.....	حجت‌الاسلام والمسلمین کامل خیرخواه
۱۳۸.....	• آیت‌الله بروجردی: از علامه پرسید
۱۳۹.....	• شهید مطهری: علامه و تجدیر بروزخی
۱۴۰.....	• آیت‌الله خوئی: علامه مغز متفکر
۱۴۱.....	حجت‌الاسلام والمسلمین علی اکبر حسنی لنگرودی
۱۴۱.....	• تنها موعظه علامه: فاذکرونی اذکر کم
۱۴۱.....	• علاقه و اخلاص نسبت به اهل بیت پیامبر ﷺ
۱۴۴.....	۸. استاد بزرگوار جناب آقای دکتر سید حسین نصر
۱۴۴.....	• بداية الحكمه و نهاية الحكمه
۱۴۶.....	۹. استاد مکرم جناب آقای دکتر علی قائمی

- خدا را از یاد بردن در واقع فطرت خود از یاد بردن است. ۱۴۶
- خاطراتی از آیت‌الله مددوحی کرمانشاهی ۱۴۹
- روزها هم با نور دیگری حرکت می‌کنم ۱۴۹
- خاطراتی از آیت‌الله حاج شیخ محمد علی گرامی ۱۵۰
- راهنمای و رهنمون در زندگی خصوصی ارادتمندان و بویژه شاگردان ۱۵۰
- خاطراتی از آیت‌الله حاج شیخ حسین انصاریان ۱۵۴
- راه رسیدن؛ نماز شب، گریه بر امام حسین علیه السلام ۱۵۴
- خاطراتی از آیت‌الله محمد ایرواهیم جناتی ۱۵۵
- قدرشناصی استاد و هم مباحثه ۱۵۵
- آیت‌الله حاج شیخ علی اکبر مسعودی خمینی ۱۵۶
- دستورالعملی که موجب تکامل در زندگی مادی و معنوی شد ۱۵۶
- خاطره اول ۱۵۷
- خاطره دوم ۱۵۸
- خاطراتی از حجت‌الاسلام والمسلمین تقیزاد ۱۵۹
- امام حسین علیه السلام کسی را از خود جدا نمی‌کند ۱۵۹
- تنها به حضرت ابوالفضل علیه السلام امیدوارم ۱۵۹
- عصارة دین و قرآن بسم الله الرحمن الرحيم است ۱۶۰
- خاطراتی از حجت‌الاسلام والمسلمین رسولی اراکی ۱۶۱
- بگذار امام رضا علیه السلام بروم بعداً ۱۶۱
- خاطراتی از حجت‌الاسلام والمسلمین آل طه ۱۶۳

• به دنبال ثبت نام در مجلس امام حسین علیه السلام	۱۶۳
۱۸. خاطراتی از حجت‌الاسلام والمسلمین سید محمد تقی	۱۶۵
• فکر جواب قیامت باشد	۱۶۵
۱۹. حجت‌الاسلام والمسلمین جناب آقای مهدی‌پور	۱۶۶
• اللهم صل على فاطمه و أبیها و بعلها و بنیها	۱۶۶
۲۰. حجت‌الاسلام والمسلمین جناب آقای پارسا	۱۶۹
• مقاله انصاریه	۱۶۹
• قدر این مراقد را بدانید	۱۷۰
• تعلیم و تدریس خطاطی توسط علامه طباطبائی	۱۷۰
• یک استاد اخلاق غیر از آقای قاضی	۱۷۱
• برای حزن و اندوه و مصیبت برسم آن زمان کاه بر سر مردم می‌ریختم	۱۷۳
• از روز عاشورا تا اربعین زیارت عاشورا خواندن	۱۷۵
• می‌خواهم روضه مشرف بشو姆	۱۷۵
• مهر را می‌بوسید – افتخار ما همین است	۱۷۵
• آقای طباطبائی در جامعیت اگر بی‌نظیر نبود کم‌نظیر بود	۱۷۶
۲۱. استاد نصرت‌الله شادتوش	۱۷۹
۲۲. دانشمند مکرم جناب آقای حاج آقا مرتضی آخوندی	۱۸۱
• مناعت طبع و بزرگواری علامه طباطبائی در مورد چاپ بحار الانوار	۱۸۱
۲۳. جناب آقای عبدالحمید سیفی	۱۸۷
• پاسخی از کنار مرقد امام رضا علیه السلام	۱۸۷

• در کنار تندیس آرامش.....	۱۸۸.....
• کارگزار امام زمان عجل الله تعالیٰ فرجه الشریف	۱۹۱.....
• در روپه کنار کفشهای نشستن	۱۹۴.....
• در همه حال به یاد خدا باشیم.....	۱۹۴.....
۲۴ خاطراتی از جناب آقای حاج حسین آقا کاغذیان	۱۹۶.....
• و بیمنه رزق الورا و بوجوده ثبتت الارض والسماء.....	۱۹۶.....
۲۵. خاطراتی از استاد حاج ابوالفضل عربزاده	۱۹۸.....
• هر کس کار و بار خودش	۱۹۸.....
• علال الفاسی: اگر علامه را بردارند چه باقی می‌ماند؟	۱۹۹.....
۲۶. خاطراتی از استاد جناب آقای دکتر باهر	۲۰۰.....
• روی تخت هم دائم الذکر بود.....	۲۰۰.....
۲۷. مرحوم حاج شیخ محمد مهدی انصاریان و آیت‌الکرسی	۲۰۱.....
۲۸. حجت‌الاسلام والملمین محمد حسین بهجتی (شفق)	۲۰۲.....
• در رثای علامه.....	۲۰۲.....
۲۹. آیت‌الله خامنه‌ای رهبر معظم انقلاب	۲۰۵.....
• سه یار دبستانی	۲۰۵.....
• تذکاری در خاتمه	۲۰۵.....
۲۲ - شمع شب افروز زندگی	۲۰۶.....
۲۳ - شاگردان علامه طباطبائی	۲۱۲.....
۲۴ - دست‌نوشته‌ای از استاد احمد مسجدجامعی درباره علامه طباطبائی	۲۱۴.....

۲۱۶.....	۲۵	- تصاویر بعضی از مجلات خارجی که در آرشیو ما بود.....
۲۱۸.....	۲۶	- آثار علامه طباطبائی به زبانهای مختلف
۲۱۹.....	۲۷	- حجت‌الاسلام والمسلمین امیرحسین مناقبی.....
۲۱۹.....	۲۸	- جناب آقای محمدی اردھالی
۲۱۹.....	۲۹	- جناب آقای حاج محمد حسین قدوسی
۲۲۱.....		دست خط آیت‌الله مرعشی نجفی راجع به تفاسیر قرآن و تفسیر المیزان
۲۲۷.....		مکتوب آیت‌الله مرعشی نجفی راجع به تفاسیر قرآن و تفسیر المیزان
۲۲۲.....		دست خط علامه طباطبائی راجع به ترجمه تفسیر المیزان
۲۳۶.....		مکتوب علامه طباطبائی راجع به ترجمه تفسیر المیزان.....
۲۴۰.....		دست خط آیت‌الله حاج آقا مصطفی خمینی راجع به ترجمه تفسیر المیزان
۲۵۰.....		نامه علامه طباطبائی <small>رهنما</small> به آیت‌الله میلانی در مشهد مقدس
۲۵۵.....		مکتوب نامه علامه طباطبائی <small>رهنما</small> به آیت‌الله میلانی در مشهد مقدس
۲۵۷.....		بعضی از تصاویری که نام شخصیت‌های آنها در این جزوه آمده است:.....

مقدمه

خاطره‌های حقیر از مرحوم علامه طباطبائی حَفَظَ اللَّهُ عَنْهُ به سالهای دور و به قبل از سال ۱۳۴۰ شمسی باز می‌گردد آن زمان که این عالم ربانی در کوچه باغ، نزدیک محله تکیه خلوص که از طرف دیگر هم نزدیک محله یخچال قاضی بود سکونت داشت، آن روزها منزل ما هم در همان محدوده شهر مقدس قم بود و همین نزدیکی موجب شد تا من ایشان را گاه در منزلشان و یا در رفت و آمد به حرم مطهر حضرت معصومه عَلَيْهَا السَّلَامُ زیارت کنم، گاهی هم این توفيق نصیب من می‌شد که ایشان را در مجالس روضه در بیوت مراجع و یا در محلها و خانه‌ها و مکان‌های تدریس، ملاقات کنم. در آن سالها پس از رحلت این عالم ربانی گاه و بیگاه در مجالس و محافل مذهبی و یا نشستهای دوستانه وقتی به مناسبتی نام این عالم بزرگوار به میان می‌آمد، خاطره‌ای از خود و یا شنیده‌هایی از موثقین نقل می‌کرد که مورد توجه حضار قرار می‌گرفت، برخی از فضلا و دوستان از حقیر می‌خواستند که این خاطرات را در جایی ثبت کنم اما مشغله‌های زیاد مانع آن می‌شد تا این که چندی پیش خداوند این توفيق را نصیب حقیر کرد که قلم به دست گرفته و آنچه خود به یاد داشتم را به رشته تحریر درآورم.

بی شک مطالب راجع به مرحوم علامه طباطبائی که تا به امروز نوشته و منتشر شده، آنقدر زیاد است که برخی گمان می‌کنند دیگر کسی خاطره‌ای از او ندارد، در مطالعه مقالات و کتابهایی که درباره ایشان نوشته شده است، به این نکته رسیدم، خاطراتی که من از علامه دارم و یا از بزرگان شنیدم، تاکنون به نظر دوستداران این عالم فرهیخته نرسیده است به همین خاطر وقتی که مطالب این جزو را برای برخی از بزرگان و دوستان و ارادتمندان آن مرد بزرگ نقل می‌کردم، آنان می‌فرمودند: این خاطرات جنبه تاریخی و یا اخلاقی و یا درسی دارد، ثبت و درج آن بی‌حکمت و بی‌اجر نخواهد بود، گذشته از اینکه خودم از این

دادستانها و دید و بازدیدها و خدمتگزاری‌ها به این عالم درسها آموختم و همین درس آموزی‌ها موجب شد که کارهای فرهنگی و دینی و اجتماعی ام این گونه شکل بگیرد و ساخته و پرداخته شود.

بزرگان دین و علم و ادب درباره این شخصیت کم نظری تاریخ تشیع سخنها گفته‌اند و این عالم ربانی از چنان جایگاهی در نزد آنان برخوردار است که هر کسی اندک زمانی هم که با او بوده است به خود حق می‌دهد درباره ایشان سخنی بگوید و به نظر این حقیر که توفیق درک به محضر او را داشتم این بود که نقطه اساسی و بارزی که خداوند تبارک و تعالیٰ به او ارزانی داشت تا «محمدحسین طباطبائی»، «آیت‌الله علامه طباطبائی» شود، کوچک بودن دنیا در چشم او و بزرگ بودن خدا در نگاهش همانند متوجهانِ دلداده در نهان با خدا و پیامبران و ائمه اطهار طابت‌الله، همراه و هم‌گام بود. گویا «كلمة التوحيد و توحيد الكلمة» در ظاهر و باطنش موج می‌زد و او مصدق این فراز از ادعیه‌ای بود که می‌خوانیم:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَخْبَاتَ الْمُخْبِتِينَ، وَإِلْحَاظَ الْمُؤْقِنِينَ، وَمُرَافَقَةَ الْابْرَارِ وَ...»

حقیقتاً او از ابراری بود که در آسمان بیش از زمین شناخته شده بود و هر کس لحظه‌ای کنار او می‌نشست احساس می‌کرد این آشنای آسمان برای رفتن از روی زمین بی‌قراری می‌کند.

آنچه پیش روی عزیزان است، نه بحثی است علمی و نه حتی شرح حال نوبی عالمی بزرگ، شنیده‌ها و دیده‌های این کمترین، از مردی بزرگ است که بزرگیش هنوز در میان ابرهای ذهنی و فکری و قضاوت‌های نادرست برخی پنهان است.

ادای دینی است به آن عالم زاهد در برابر برخی بداخلاقی‌های زمانه، امید آنکه مقبول افتاد.

خود نوشت علامه

خودنوشت عالман که متأسفانه در بین همه علماء مرسوم نبوده است، متقن ترین و موثق ترین متن از زندگی آنان است، تنها نقصان این خودنوشت‌ها نپرداختن به روحیه‌ها و حالات معنوی و رسیدن به مراتب بالای علمی در این نوع نوشتار است که به اخلاص و اخلاق نیکوی آنان در گمنام ماندن باز می‌گردد. به رسم ادب، متقن ترین و موثق ترین شرح حال زندگی این عالم فرهیخته را که همان خودنوشت زندگی علامه به قلم خود است را تقدیم عزیزان می‌کنیم.

«من در خاندان علمی در شهر تبریز که از زمان‌های دور شهرت علمی پیدا کرده متولد شدم، در پنج سالگی مادرم را و در نه سالگی پدرم را از دست دادم، و از همان کودکی درد یتیم بودن را احساس نمودم ولی خداوند متعال بر ما منت نهاد و زندگی را از نظر مادی بر ما آسان نمود، وصی پدرم به منظور عمل به وصیت آن مرحوم از من و برادر کوچکترم مواظبت می‌کرد و با اخلاقی نیکو و اسلامی از ما تکهداری می‌کرد، با اینکه همسرش از ما بچه‌های کوچک مراقبت می‌کرد خادمی را نیز به این منظور استخدام کرد.

مدتی از عمرمان که گذشت به مدرسه راه یافتیم و زیر نظر معلم خصوصی که هر روز به منزل ما می‌آمد به آموختن زبان فارسی و آداب آن و درس‌های دیگر ابتدایی پرداختیم و پس از شش سال از آن درس‌ها فارغ شدیم. در آن زمان برای درس‌های ابتدایی برنامه مشخصی وجود نداشت بلکه هنگام ورود دانش‌آموز به مدرسه برنامه‌ای به صورت مقطعی تهیه می‌شد و هر کسی بر حسب ذوق و استعداد خود تعلیم می‌دید. من درس قرآن کریم (که پیش از هر چیز آموزش داده می‌شد) و «گلستان» و «بوستان» سعدی شیرازی، «نصاب الصیبان»، «انوار سهیلی»، «اخلاق‌ناصری»، «تاریخ»، «معجم»، «منشیات امیر نظام» و «ارشاد الحساب» را به پایان بردم.

اینگونه بود که بخش اول تحصیلات من به پایان رسید. سپس به فرا گرفتن علوم دینی و زبان عربی پرداختیم و بعد از هفت سال متن‌های آموزشی را که آن زمان در حوزه علمیه مرسوم بود فرا گرفتیم، در طی این مدت، در علم صرف و اشتقاق کتاب‌های: «امثلة»، «صرف میر» و «تصریف» در نحو کتاب‌های: «العوامل فی النحو»، «انموذج»، «صمدیة»، «الفیه ابن مالک» همراه با «شرح سیوطی» و کتاب «نحو جامی»، «معنى الليبب» ابن هشام، در معانی و بیان: کتاب «المطول» تفتازانی، در فقه: «الروضۃ البهیة» معروف به «شرح لمعه» شهید ثانی، «مکاسب» شیخ انصاری، در اصول فقه: کتاب‌های «المعالم فی اصول الفقه»، «قوانين الاصول» میرزای قمی، «رسائل» شیخ انصاری، «کفاية الاصول» آیت‌الله آخوند خراسانی، در منطق: کتاب‌های «الکبری فی المنطق»، «الحاشیة»، «شرح الشمسیة»، در فلسفه: «الاشارات و التنییهات» ابن سینا، در کلام: «کشف المراد» در شرح تجرید خواجه نصیرالدین را خواندم و این گونه بود که متن‌های درس غیر از فلسفه متعالیه و عرفان را به اتمام رساندم.

برای تکمیل درس‌های اسلامی خود به نجف اشرف مشرف شدم و در درس استاد آیت‌الله شیخ محمد حسین اصفهانی حضور پیدا کردم. همچنین به مدت شش سال متواالی خارج اصول فقه را خواندم، در طی این مدت درس‌های عالی فقه شیعی را نزد استادمان آیت‌الله نائینی تحصیل کردم و نزد آن بزرگوار دوره کامل خارج اصول فقه را نیز به مدت هشت سال به پایان بردم، و در کلیات علم رجال نزد مرحوم آیت‌الله حجت کوه‌کمرهای درس خواندم.

استاد من در فلسفه اسلامی، حکیم اسلامی استاد سید حسین بادکوبیه‌ای بود که نزد آن حضرت کتاب‌های منظومه سبزواری، اسفار و مشاعر ملاصدرا، شفاء ابن سینا، تمهید القواعد ابن ترکه و اخلاق ابن مسکویه را خواندم.

استاد بادکوبه‌ای ضمن ابراز علاقه وافر به بندۀ، خود بر درس‌های اشرف کامل داشت و سعی می‌نمود که ریشه‌های تربیت را در اعمق وجود من مستحکم سازد و همواره مرا به مدارج اندیشه و راههای استدلال راهنمایی می‌فرمود، تا اینکه در طرز تفکر خود بر آن روش خو گرفتم، سپس به من فرمود تا در درس استاد هیئت و نجوم سید ابوالقاسم خوانساری حاضر شوم. من نیز نزد او دوره کامل ریاضیات عالی و علم هندسه در هر دو بخش: هندسه فضائی و هندسه مسطحه و جبر استدلالی را خواندم.

سپس به علت نابسامانی وضع اقتصادی به ناچار به وطن خود بازگشته و در شهر تبریز زادگاه خود منزل گزیدم، در آنجا بیش از ده سال اقامت کردم و در واقع آن روزها روزهای سیاهی در زندگی من بود زیرا به علت نیاز شدید مادی که برای گذراندن زندگی داشتم از تفکر و درس دور گشته و به کشاورزی مشغول شدم،

زمانی که در آنجا بودم احساس می‌کردم که عمرم تلف می‌شود فقر و تهیستی روح مرا تیره و تار نموده و ابرهای درد و رنج بر روی من سایه می‌گستراندند، چرا که از درس و تفکر دور بودم، تا اینکه دیده خود را بر وضع زندگی‌مان بستم و شهر تبریز را به مقصد شهر مقدس قم ترک گفتم.

هنگامی که به این شهر وارد شدم احساس کردم از آن زندان رنج و درد رهایی یافتم، و خدای منان را شاکرم که دعای مرأ اجابت نمود و در راه علم و آماده‌سازی رجال دین و تربیت نسل صالح برای خدمت به اسلام و شریعت محمدی، توفیق را نصیب من ساخت، و تاکنون روزگارم در این شهر مقدس که حرم رسول الله ﷺ است، سپری شده است.

البته، برای هر کس در طول زندگی به مقتضای شرایط روزهای تلخ و شیرینی وجود دارد، به خصوص برای من از این جهت که مدتی از عمر خود را با یتیمی و دوری از دوستان خود گذراندم و با تمام وجود درد یتیمی را لمس کردم و با حوادث دردناکی در طول زندگی خود روبرو شدم ولی خداوند منان مرا از یاد نبرده، لحظه‌ای به خود وا نگذاشت. و

همواره با نفحات قدسی‌اش مرا در لغزشگاه‌های خطرناک یاری کرده است و احساس می‌کنم که گویی قدرتی پنهانی مرا به خود جذب نموده و تمام مواعظ را از سر راه من برداشته است.

هنگامی که کودک بودم درس صرف و نحو را می‌آموختم، هیچ رغبتی در خود برای ادامه درس و تحصیل نمی‌یافتم، چهار سال گذشت و من نمی‌فهمیدم که چه بخوانم، ولی به ناگاه آرامش در وجودم پدید آمد که گویی انسان دیروزی نیستم، و در راه علم و اندیشه با جدیت و درک کامل پیش می‌رفتم، و از آن روز بحمد الله تا آخر روزهای درس که در حدود هفده سال به طول انجامید در راه طلب علم و دانش هیچ‌گونه سستی برایم پیش نیامد و تمام رخدادها و لذت‌ها و ماراتهای زندگی به فراموشی سپرده، و از همه چیز و همه کس بریدم مگر اهل علم و اصحاب فضیلت، بر نیازهای روزمره اولیه اکتفا کرده، خود را وقف درس و تعلیم و نشر معارف دینی و تربیت طلاب نمودم.

بارها شب را تا به هنگام صبح مشغول مطالعه بودم و به خصوص در دو فصل بهار و پاییز، و چه بسیار معضلات علمی که در طی مطالعه برای من حل شده است و درس فردا را قبل از اینکه روزش فرا برسد خود می‌خواندم تا هنگام رویارویی با استاد هیچ مشکلی برای من باقی نباشد».

محمدحسین طباطبائی تبریزی

کم کم می‌زن طبق طبع